

#Juluppropet - för en human migrationspolitik

Under 2015 sökte över 70 000 barn skydd i vårt land (enligt Migrationsverket). De kom med eller utan familj från våld och krig till ett nytt liv i Sverige. Här möttes de av generositet och konkret omsorg: hos politiker och tjänstemän, hos lärare och skolpersonal, hos socialsekreterare och gode män, hos företag, föreningar och kyrkor. Tusentals människor har delat med sig av tid och engagemang i fotbollsträning, språkklasser och lekgrupper. Det är lätt att förstå varför. Man vill bidra. Hjälpa till. Vara en medmänniska.

Under 2016 har det skett en drastisk förändring i svensk asyl- och flyktingpolitik. I juni röstade riksdagen för en ny och restriktiv asyllagstiftning. Men inte bara lagen, utan också myndigheternas tillämpning har stramats åt. Människor på flykt riskerar att beskrivas som en social och ekonomisk belastning och ett problem som bör lösas utanför Sveriges gränser. Vi är många som är djupt oroliga över den teknifiering, empatilöshet och avhumanisering som kommer till uttryck i den nuvarande asylpolitiken och i diskussionen kring den. Särskilt drabbade är barn och unga, som berövas hopp och framtidstro.

Vi ser förtvivlade unga människor som riskerar att utvisas till osäkra och konfliktdrabbade länder – ungdomar som ofta ser Sverige som sitt enda möjliga hem. Vi ser barn som inte vet om deras familjer ska få stanna mer än 13 månader i det land där de nu har börjat skolan och fått nya vänner. Vi ser föräldrar i Sverige som desperat försöker finna vägar för att kunna återförenas med sina barn som finns i konfliktområdet eller längs flyktvägen, men där lag eller byråkrati reser hinder. Rätten till familjeliv är en grundläggande mänsklig rättighet som har fastställts i internationella överenskommelser. Gemensamt för alla på flykt är att de lever i plågsam väntan, ovisshet och oro.

Medkänsla och viljan att engagera sig för andra är grundläggande mänskliga egenskaper. Detta knyter an till en bärande tanke i kristen tro om att vi människor är skapade för att leva tillsammans. Som medmänniskor är vi varandras angelägenhet. Villkoren för de barn, unga och familjer som drabbas av den nya asyllagstiftningen angår oss alla.

Låt fjärde söndagen i advent bli startskottet till ett upprop för en human migrationspolitik!

Genom att underteckna Juluppropet uppmanar vi regeringen att:

- ge barn och unga rätt till trygghet och framtidstro
- ge alla som beviljas asyl i Sverige rätt till familjeliv
- undanröja praktiska hinder mot familjeåterförening

Vi uppmanar alla att:

- skriva under vår namninsamling på Juluppropet.se

Kyrkoledare, Sveriges kristna råds styrelse:

Daniel Alm, föreståndare Pingst – fria församlingar i samverkan.

Anders Arborelius, biskop Stockholms katolska stift.

Dioscoros Benyamin Atas, ärkebiskop Syrisk-ortodoxa kyrkan.

Stefan Holmström, missionsföreståndare EFS.

Antje Jackelén, ärkebiskop Svenska kyrkan.

Johnny Kleman, kommandör Frälsningsarmén.

Kjell Larsson, missionsföreståndare, Svenska Alliansmissionen.

Anne-Christine Lindvall, Serbisk-ortodoxa kyrkan.

Jean Mansour, arkimandrit, Grekisk-ortodoxa kyrkan av Antiokia.

Maie Martinson, församlingsföreståndare, Estniska evangelisk-lutherska kyrkan.

Bernth-Åke Ottosson, tf missionsdirektor, Evangeliska Frikyrkan.

Lasse Svensson, kyrkoledare Eumeniakyrkan.

Karin Wiborn, generalsekreterare Sveriges kristna råd.